

кровь своихъ единовѣрнихъ и единопородныхъ Българь. Бая-
 зить повелѣ та гы съсѣкохъ на мѣсто называемое Калуге-
 рень, близо до Букуреща. Въ лѣто же 1596 праслави ся
 друты единъ Български прѣдводитель на съжзници Българи,
 Михаль Бей отъ Бѣлж, днесь малко село близо до Търнова.
 Онъ е съвоювалъ съ Турци противъ Маджари и ся е отли-
 чилъ сайно въ нежъ биткѣ. Бѣла, коя е была въ него врѣ-
 мя знаменитъ градъ, даде му ся отъ Султана за награждъ.
 Пъ Турци слѣдъ мало сѣ го отровили и неговы сынове сѣ
 потурчили. Отъ тѣхны потомцы еще и днесь владѣють въ
 Бѣлж и въ Лѣтницѣ село въ търновское окружіе съ стара
 прѣйшщества подъ имянемъ *Чари-Баши*, кое значи съби-
 рачи на съжзнія Българи воиници; нъ не вѣкы за воюваніе,
 какъ-тò тò испърво, нъ за другъ худъ царскъ службъ,
 какъ-тò по долу щѣмъ сказа. Турци мало по мало умно-
 жихъ първое даждіе *харачъ*, и распорядихъ го на три раз-
 ряда, и почнахъ Турци да го събирѣть изпровождаеми отъ
 Цариграда; прикачихъ и прибавихъ на харача и особно друго
 даждіе *изиенъ-параси*, кое бѣ достигнѣло до 60 пари на
 главъ мѣжескаго пола на възрасть. То даждіе-харачъ отъ
 драмъ сребра достигна, първый чинъ 60 гроша, второй 30,
 третій 15 гроша, кое ся назва *Аля, ефсашъ, една*, то есть
 избранъ-богатъ, второй и доленъ-сиромахъ. Уведи ся по-
 слѣ десятиннѣ на земны производи и разны други днесь съ-
 ществуеми даноци. А българскіи воинишки Бейове и глава-
 тари Турци сѣ почнѣли постѣпенно да уничтожавѣть смъртижъ
 и съ лукаштинѣ, да гы тровщѣ, подущраеми отъ Фанаріо-
 товъ. Многи отъ тѣхъ ся потурчихъ, а многи ся оттѣгли-
 хъ въ горы подъ именемъ *войводи*, имѣюще и народный зна-
 мянъ, и прѣдпріѣхъ горское воюваніе и браняхъ ся въ не-
 проходимія горскы мѣста, покушаяще ся за общенародное
 освобожденіе; нъ и тѣхъ усилившии ся вѣкы Турци въ Бъл-
 гаріѣ, мало по малу гы уничтожихъ. Такови горскы чети,
 подъ прѣдводителство на войводи и съ знамянъ съхранили
 ся сѣ даже и до днешная врѣмена. Пъ не вѣкы съ мысль